

Ἀποδίδοντες εἰς τοὺς κομματάρχας ὀφειλομένην δικαιοσύνην πρέπει νὰ δηλολογήσωμεν ὅτι, ὅσον καὶ ἀνυποθεῶσι φίλαρχοι, ὁσάκις πρόκειται περὶ περιορισμοῦ τινὸς τοῦ ὑπουργικοῦ νομήματος τοῦ σπαταλῆν, προσφέρονται ὡς ἢ ἐν τῇ δίκῃ τοῦ Σολομῶντος ἀναφερομένη ἀληθὴς μήτηρ, ἥτις προστίμησε νὰ μείνῃ ἀκέραιον εἰς ξένας χεῖρας τὸ τέκνον τῆς, μᾶλλον ἢ νὰ τὸ λάβῃ ἠκρωτηριασμένον.

* *

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ὁ κ. Α. Νέγρης ἔγραψε τῷ κ. πρωθυπουργῷ ζητῶν νὰ διορισθῇ γραμματεὺς τῆς ἐν Πετροῦπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας. Ὁ κ. Α. Νέγρης παρῆγορισθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγεώργη καὶ ἀδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικυῆ ἔχει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα προσόντα, ἵνα ἱκανοποιηθῇ καὶ διαπρέψῃ μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τοῦ κ. Κουμουδούρου.

* *

Ὁ ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Κουτσονίκα συλληφθεὶς ἐν τινι κρυφείῳ Εὐθύμιος Τσοβόλας ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τινων μὲν ἐφημερίδων ὡς καταδικώμενος ληστής, ὑπ' ἄλλων δὲ ὡς φιλήσυχος συνταξιούχος. Ἀκριβεστέρᾳ ἔρουν ἀπέδειξεν ὅτι ἀμφοτέρων αἱ πληροφορίες εἶναι ἀκριβεῖς, διότι ὁ ἀξιώτιμος οὗτος Τσοβόλας ἦτο συγχρόνως καὶ ληστής καὶ συνταξιούχος.

* *

Ἀπλῶς ἀστευόμενος ἔγραψεν ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» ὅτι οἱ κ. κ. Πρωτοδίκαι, διελθόντες τὴν δικογραφίαν καὶ σκεφθέντες κατὰ τὸν νόμον, καταδίκασαν τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ν' ἀκούῃ τὴν κυρίαν Σορῶνδην. Κοινοποιηθείσης ἡμῖν μετέπειτα τῆς ἀποφάσεως ἐθαυμάσαμεν, σπουδάζοντες, τὴν εὐθυδικίαν τοῦ δικαστηρίου, οὐχ ἥττον ὁμῶς εὐρομεν ἐν αὐτῇ τὸ ἐξῆς ἀσμοδαϊκὸν Ἐπειδῆ:

«Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τῆς κ. Σορῶνδης ἐν ἄλλοις τῆς ἐργασίας αὐτῆς κεφαλαίους δύναται νὰ καλυφθῇ ἡ τῆς καταλλήλου φωνῆς ὑστέρησις».

Τὸ ἀνωτέρω «Ἐπειδῆ» φαίνεται ἡμῖν ὀπωσοῦν ἀνήθικον, διότι τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ καὶ τῆς γενναίας φρουρᾶς εἰς μόνον τὸ ἔσμα τῆς αἰδοῦ ἐνδιαφέρεται, οὐδεμίαν ἔχον σχέσιν πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς ἐργασίας αὐτῆς κεφάλαια.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Τελευταῖαι εἰδήσεις

Οἱ ἀξιώτιμοι κ. κ. Πύργας καὶ Βακαλόπουλος διορίσθησαν ὡς ἠκούσαμεν καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τὸ τελευταῖον ὑποβλήθην ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον ὑπὲρ τὸ περὶ «*Βοσκῆς τῶν ζώων*».

Ἐπαρχιακὰ

Μεσολόγγιον, 18 Δεκεμβρίου 1875.

Φίλιτατε Δαῖμον,

Λυπούμαι, διότι τὸ εἰς Σελήνην ταξιδιόν σου οὔτε πραγματικὸν ἦτο οὔτε δυνατὸν φαίνεται νὰ πραγματοποιηθῇ διότι ἀν ἦτο δυνατὸν τοῦτο, μέγα τι καλὸν ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς περιηγήσεως ταύτης, ὅπερ λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ σοὶ γνωστοποιήσω. Μάθεις λοιπὸν, ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος ἔχει πλήρεις καὶ ἀνελλιπίς τὰς φρένας διότι τὸ κοφύτερον καὶ ἐλαφρότερον μέρος τῶν φρενῶν ἐκάστου ἀνθρώπου αἰωρεῖται καὶ ἀναφέρεται μετάρσιον, ὅπως ἐξατμίζονται πάντα τὰ βευστὰ, μένει δὲ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ μόνον τὸ πυκνότερον μέρος αὐτῶν. — Ἄλλ' οἱ μὲν ἀτμοὶ τῶν ἄλλων βευστῶν ὑψοῦνται μέχρι τῆς ἀτμοσφαιρας μόνον καὶ δὲν ὑπερβαίνουν ταύτης τὰ ὄρια· οἱ δὲ ἀτμοὶ τῶν φρενῶν, καθὰ λεπτότεροι καὶ ἐλαφρότεροι διὰ τὸ πνευματικὸν καὶ αἴθρον, προβαίνουν καὶ περαιτέρω καὶ φθάνουσι μέχρι τῆς Σελήνης. Ἐκεῖ λοιπὸν εἰς τὴν Σελήνην διευθύνεται καὶ συνέρχεται πᾶν τὸ ἐξατμιζόμενον καὶ ἀφαιρούμενον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ ἄστρου τούτου πρὸς τὴν Γῆν συγγένειαν καὶ προσέγγισιν. Ἐκεῖ εἰς ἀγγεῖα θαυμασίας τέχνης καὶ ἀναλόγου χωρητικότητος φυλάττεται κεκλεισμένος καὶ ἐσφραγισμένος ὁ ἐλλείπων νοῦς τῶν ἀνθρώπων πάσης χώρας καὶ ἐπικρατείας, πάσης πόλεως καὶ κόμης καὶ χωρίου. Ἐκαστον δὲ τῶν ἀγγείων τούτων φέρει ἐξωθεν χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγραφὴν, δηλοῦσαν τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὸν ἀνήκει· ὁ δὲν αὐτῷ φυλαττόμενος νοῦς π. χ. «*Ἀστόλφου νοῦς*» «*Πιτυοκάμπτου νοῦς*» «*Νικολοπούλου νοῦς*» «*Σίμωνος Μάγου νοῦς*» «*Βαλασσοπούλου νοῦς*» κτλ. Ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου δὲ πυλῶνος τοῦ ἐνέχοντος τοὺς θησαυροὺς τούτους σεληναίου οἰκοδομήματος, εἶναι ἐπίσης χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγεγραμμένον: «*Ὅστις τῶν θνητῶν κατορθώτῃ νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα, ἔχει τὴν ἀδειαν ὄχι μόνον νὰ εἰσέλθῃ καὶ περιηγηθῇ τὸ μέγαρον τοῦτο, ἀλλὰ προσέτι καὶ ν' ἀναζητήσῃ ἐν αὐτῷ καὶ εὐρὸν νὰ λάβῃ τὸ ἀνήκον εἰς αὐτὸν ἀγγεῖον τὸ περιέχον τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ παντὸς ἄλλου, ὑπὲρ οὗ ἐνδιαφέρεται*». Φαντάσου λοιπὸν, φίλιτατέ μου, ὁποῖον μέγα εὐεργέτημα ἤθελες εὐρεθῆ εἰς θέσιν νὰ κατορθώσῃ, ἂν τῷ ὄντι ἀνέβαινες εἰς τὴν Σελήνην καὶ ἐπιστρέφων ἐκεῖθεν μᾶς ἔφερες ἐνταῦθα τὸν νοῦν μας διὰ νὰ σωφρονισθῶμεν, ἂν ὄχι πάντες, τοῦλάχιστον τὰ κυριώτερα πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς παρούσας σοβαρὰς περιστάσεις.

Ἵγίαινε!

Ὁ θεός σου

«*ΒΕΛΦΛΕΓΩΡ*»

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.